

РЕШЕНИЕ

№ 39378

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1265** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 във вр. с чл. 19, ал. 1 от Закона за митниците /ЗМ/ вр. чл. 29 от Регламент № 952/2013.

АССГ е сезиран от Д. Ар Ди Ел България ЕООД, ЕИК[ЕИК], с жалба срещу решение рег. № 32-222200/21.07.2025 г. относно изброените в него 53 бр. митнически декларации /МД/ за периода 24.06.2022 г. – 17.07.2024 г., издадено от Директора на Териториална дирекция Митница В.. Решението е потвърдено с Решение № Р-573/32-404586/29.12.2025 г. на директора на Агенция „Митници“, подписано от Г. А. – заместник директор на Агенция „Митници“ по заместване на Г. Д. – директор на Агенция „Митници“ съобразно Заповед № ЗАМ-1927/32-387405/11.12.2025 г. /л. 320/.

С Решението на основание чл. 84, ал. 1, т. 2 и чл. 84а, ал. 1 от ЗМ, вр. с чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 71, пар. 1, б. д), подточка i от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 5, т. 39 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 77, пар. 1, б. а), вр. с чл. 85, пар. 1, вр. с чл. 101, пар. 1, вр. с чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ и чл. 19, ал. 1 и ал. 7 от ЗМ, вр. с чл. 54, ал. 1, чл. 55, ал. 1 и чл. 56 ЗДДС, вр. с чл. 59 АПК е отказано да се приеме митническата стойност на декларираните с изброените 53 бр. МД стоки. С Решението е определена нова митническа стойност на декларираните стоки, като са определени публични задължения за досъбиране по изброените 53 бр. МД в размер на 10 232,01 лв., от които мито в размер на 1 300,28 лв. и ДДС в размер на 8 931,73 лв., ведно с лихви за забава. С Решението директорът на ТД Митница В. се е произнесъл след като преписката след обжалване по административен ред на Решение № 32-222200/21.07.2025 г. на Директора на ТД Митница В. е

била върната за повторно разглеждане.

Жалбоподателят моли решението да бъде отменено. Представява се от адв. Т. с пълномощно /л. 11/. Претендира разноски в размер на общо 425,56 евро, от които 400 евро адвокатско възнаграждение и 25,56 евро държавна такса. Представя списък /л. 330/, договор за правна защита /л. 326а/, платежно нареждане за заплатена държавна такса /л. 309/. Възразява срещу повдигнатото от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Ответникът оспорва жалбата. Представява се от гл. юрк. Ш. с пълномощно /л. 327/. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София – град след като обсъди доводите и възраженията на страните, както и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Заповед № ЗТД-5800-535/32-986399/28.08.2024 г. на директора на ТД Митница С. /л. 561 от адм. преписка/ е възложено извършването на проверка на дружеството-жалбоподател в рамките на последващ контрол с цел установяване на законосъобразността на действията при прилагане на режим допускане за свободно обращение, спазване мерките на търговската политика в ЕС, както и изпълнение на задължението за заплащане и обезпечаване на публичните държавни вземания при поставяне на стоките под съответния режим за периода 01.09.2021 г. до 31.07.2024 г. на основание чл. 48 във вр. с чл. 12, 15, 46, 47 и 51 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 84а, ал. 1, т. 2 от ЗМ. Срокът за извършването на проверката е определен на два месеца от връчване на заповедта. Проверката е възложена на Ц. В. М. – главен инспектор в ТД на Агенция „Митници“, сектор „Митнически контрол“, отдел „Последващ контрол“ – ръководител на екип и Л. С. В. – старши инспектор в ТД на Агенция „Митници“, сектор „Митнически контрол“, отдел „Последващ контрол“. Заповедта за възлагане на проверка е изменена със Заповед № ЗТД-5800-709/32-1065556/04.11.2024 г. /л. 564 от адм. преписка/, с която се поправя частта относно срока за извършване на проверка, като следва да се чете „четири календарни месеца“ и ЗТД-5800-866/32-1119793/17.12.2024 г. /л. 566 от адм. преписка/, с която срокът за извършване на проверката се поправя и следва да се чете „шест месеца“, както и частта, с която се възлага на служителите, се поправя и следва да се чете Ц. В. М. – главен инспектор в ТД на Агенция „Митници“, сектор „Митнически контрол“, отдел „Последващ контрол“ – ръководител на екип, Н. Д. Н. – главен инспектор в ТД Агенция „Митници“ и Д. П. А. – главен инспектор в ТД Агенция „Митници“. Заповедта е спряна със Заповед № ЗТД-5800-143/32-55114/20.02.2025 г. /л. 568 от адм. преписка/ и възобновена със Заповед № ЗТД-5800-249/32-93491/26.03.2025 г. /л. 570 от адм. преписка/.

Проверката е приключила с Доклад № BG005800/1/23/25.04.2025 г. /л. 491 – л. 560 от адм. преписка/, който е бил предоставен на Митница В.. Констатирано е, че по точка: „Проверка за наличие на допълнителни разходи“ не са били предоставени всички фактури, издадени от J. R. I. /Й. Р./ - доставчик на услуги към дружеството-жалбоподател – получател съгласно договор за административна и бизнес подкрепа в сила от 01.01.2019 г. /л. 323 – л. 325/. Извършената проверка на счетоводните справки не била дала възможност за определяне на точния размер на дължимите публични държавни вземания за всяка конкретна митническа декларация, тъй като сумите по договора за административна и бизнес подкрепа не били взети предвид в покупната себестойност на стоките.

От дружеството в срок не са били предоставени допълнително изискани документи и обяснения за определяне на точния размер на задълженията. Декларираният от Д. Ар Ди Ел ЕООД метод за определяне на митническата стойност на стоките по спорните МД е методът на договорната стойност съобразно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В хода на извършената последваща проверка на Д. Ар Ди Ел България ЕООД митническите органи са приели, че при определяне на митническата стойност на внесените стоки не са включени суми, начислени от Й. Р. по договор за административна и бизнес подкрепа, в сила от 01.01.2019 г. Между страните по договора са договорени услуги, включващи общи административни услуги, счетоводно обслужване, услуги по закупуване, логистична и митническа помощ, правни услуги и други услуги по искане на получателя.

При проверката на счетоводната документация и извършените разплащания административният орган е установил разлика между декларираната митническа стойност и действително платената цена на стоките, като е приел, че начислените суми за административни услуги представляват разходи, които следва да бъдат включени в митническата стойност на основание чл. 70 и чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Поради това е определена нова митническа стойност, съответно данъчна основа при внос и са преизчислени дължимите държавни вземания.

За периода 01.08.2021 г. – 30.09.2023 г. начислените по фактурите на Й. Р. суми за административни услуги са разпределени към митническите декларации за съответния период, като административният орган е приел, че същите представляват разходи за посредничество, подлежащи на включване в митническата стойност. Разпределението е извършено пропорционално на нетното тегло на стоките, като общият размер на разходите е разделен на общото нетно тегло на внесените стоки, а получената стойност за килограм е приложена към нетното тегло на стоките по всяка митническа декларация.

За периода 01.09.2021 г. – 30.09.2023 г., поради непредставяне на счетоводни справки относно разходите за отдел „Purchasing team expense“ /Разходи за отдел Закупуване/, административният орган е определил стойност в размер на 26,85 лв. на килограм нето тегло. За следващите периоди, въз основа на представените счетоводни справки, е определена стойност съответно 10,81 лв./кг. за периода 01.10.2023 г. – 31.03.2024 г., 9,78 лв./кг. за периода 01.04.2024 г. – 30.06.2024 г. и 13,44 лв./кг. за периода 01.07.2024 г. – 30.09.2024 г.

След преизчисляване на митническата стойност по всяка от 53-те броя спорни МД по гореизложения метод административният орган е определил нов размер на дължимите публични държавни вземания, включително мито и данък върху добавената стойност за досъбиране.

Между страните се спори дали в договора за административна и бизнес подкрепа между жалбоподателя и Й. Р. става въпрос за комисионни или посреднически услуги и дали изобщо стойността им следва да бъде включена в митническата стойност на стоките по процесните фактури.

При така установената фактическа обстановка съдът мотивира следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК от лице с правен интерес от оспорването, насочено срещу индивидуален административен акт с неблагоприятни за него последици, който подлежи на непосредствен съдебен контрол съгласно чл. 220, ал. 2 ЗМ.

При това положение жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно разпоредбата на чл. 168 АПК при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност съдът не е ограничен от изложените в жалбата основания. Напротив, въз основа на събраните по делото доказателства той следва служебно да извърши цялостна проверка на оспорения административен акт с оглед всички основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК.

Заповедта за извършване на проверка е издадена съобразно изискванията на чл. 84в, ал. 1-3 ЗМ и връчена съобразно чл. 84в, ал. 4 ЗМ. Заповедите за изменение на заповедта за възлагане на проверка са издадени съобразно ал. 84в, ал. 5-7 ЗМ. Въпреки формулировката срокът „да се чете“

съответно четири и чест месеца, то волята на издателя на заповедта е ясна, като общият срок от шест месеца за извършване на проверката не е надхвърлен, а заповедите за изменение са мотивирани съобразно чл. 84в, ал. 7 ЗМ. Заповедите са издадени от компетентен за това орган. С оглед на изложеното не са налице съществени нарушения на административнопроцесуалните правила или нищожност.

Съгласно чл. 84, ал. 1 ЗМ за целите на прилагането на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи разполагат с правомощието след вдигането на стоките да извършват последващ контрол посредством проверка на точността и пълнотата на данните, съдържащи се в декларациите и придружаващите ги документи. Редът за осъществяване на този контрол е уреден в чл. 84а и следващите от ЗМ. Съгласно чл. 84а, ал. 2 ЗМ предмет на последващия контрол е проверката на законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните митнически режими, процедури и мерки на търговската политика, както и изпълнението на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническата администрация. По силата на ал. 4 от същата разпоредба проверката може да обхване стоките, наличностите в складовете, счетоводните записвания, както и търговската, счетоводната и всяка друга документация на проверяваното лице, имаща отношение към конкретния случай.

Съгласно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, във връзка с чл. 87 от същия регламент, чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и чл. 19, ал. 7 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, правомощието да постанови решение след извършване на последващ контрол принадлежи на митническия орган от териториалната структура на Агенция „Митници“, в чийто район на териториална компетентност са възникнали фактите и обстоятелствата, налагащи издаването на съответния акт, доколкото законът не предвижда друго. В конкретния случай компетентна е ТД Митница В.. Оспореното решение е постановено от директора на ТД Митница В., който притежава качеството на митнически орган по смисъла на закона, поради което съдът приема, че актът е издаден от компетентен орган. Същото се отнася и за Решението на Директора на Агенция Митници съобразно чл. 220 ЗМ.

Обжалваното решение е обективизирано в изискуемата от чл. 59, ал. 2 АПК писмена форма и съдържа всички законово установени реквизити. В него са изложени както фактическите констатации, така и правните основания, обосноваващи доначисляването на публичните задължения.

Съгласно чл. 22, § 6 и § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи са задължени, преди постановяване на решение с неблагоприятни последици за заявителя, да го уведомят за мотивите, на които възнамеряват да основат акта си, като същевременно всяко такова решение следва да бъде надлежно мотивирано.

След извършената проверка по последващ контрол митническите органи са изготвили доклад по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във връзка с чл. 84л ЗМ, който е бил съобщен на жалбоподателя с писмо, връчено на 20.10.2025 г. На основание чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 8 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията, дружеството-вносител е било своевременно уведомено за фактическите и правните съображения, които ще обусловят решението на митническия орган. Сред тях е било посочено и предстоящото установяване на задължения за вносни мита по подадените митнически декларации. Релевантните факти и направените констатации са били подробно изложени в уведомлението и впоследствие възпроизведени в мотивите на оспорения административен акт.

При тези данни съдът приема, че изискванията на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са

изпълнени. На дружеството е била предоставена реална възможност да се запознае с основанията за бъдещото решение и да организира защитата си в административното производство като изложи становище в писмена форма, поради което в това отношение не са налице процесуални нарушения, които да са от такова естество, че да обуславят незаконосъобразност на акта.

Относно материалната законосъобразност следва да се има предвид, че предметът на спора е правилното приложение на материалния закон и по-конкретно спорът се свежда до това дали митническите органи законосъобразно са доначислили допълнителни задължения по 53-те митнически декларации. Жалбоподателят твърди, че договорът за административна и бизнес подкрепа не е тълкуван правилно от митническите органи и не следва стойността на услугите да се включва в митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза основният способ за определяне на митническата стойност е договорната стойност на стоките, която съответства на действително платената или подлежащата на плащане цена при продажбата им за износ към митническата територия на Европейския съюз. Този метод предполага определяне на митническата стойност въз основа на действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ към митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост съобразно разпоредбите на чл. 71 и чл. 72 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Съгласно чл. 71, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при определяне на митническата стойност по реда на чл. 70 към действително платената или подлежащата на плащане цена се прибавят изрично посочените в разпоредбата разходи и плащания, доколкото не са включени в тази цена. По силата на чл. 71, § 1, буква „а“, подточка i) към нея се прибавят комисионите и възнагражденията за посредничество, с изключение на комисионите за покупка, направени от купувача. Същевременно съгласно § 2 на същия член всяко прибавяне към действително платената или подлежащата на плащане цена се извършва единствено въз основа на обективни и количествено определими данни. Следователно не всяко плащане, извършено от вносителя във връзка с осъществяваната от него търговска дейност, представлява елемент на митническата стойност, а само онези разходи, които попадат в изрично предвидените от регламента хипотези и за които е установена връзката им с оценяваните стоки.

От представения по делото Договор за административна и бизнес подкрепа, в сила от 01.01.2019 г., сключен между J. R. I., дружество, учредено съгласно законите на К., в качеството на доставчик на услуги, и „Джей Ар Ди Ел България“ ЕООД, в качеството на получател, се установява, че предмет на същия е предоставянето на административни и други услуги, а не продажбата и доставката на стоките, предмет на процесните митнически декларации. Съгласно т. 1 от договора доставчикът се задължава да предоставя или да възлага изпълнението на услуги, договорени между страните и описани в приложението към него. Последните включват общи административни услуги, счетоводно обслужване, услуги по закупуване, логистични услуги, митническа помощ, правни услуги и други услуги по искане на получателя. По силата на т. 4 от договора получателят дължи възнаграждение за предоставените услуги, определено по реда на приложението към договора, съобразно което същото представлява сума, равна на действителните разходи и разноски, направени от доставчика във връзка с изпълнението им, включително разходи за персонал, консултантски възнаграждения и непреки разходи. Следователно договореното възнаграждение не е определено като процент от цената или съобразно количеството на конкретни внесени стоки, нито е уговорено като комисионно такова за осъществяване на определени сделки по тяхното закупуване.

Обстоятелството, че сред изброените в приложението дейности фигурират и услуги по закупуване, не обосновава само по себе си извод, че всички плащания по договора

представляват комисионни или възнаграждения за посредничество, свързани с продажбата на внесените стоки. От съдържанието на договора не се установява кои конкретни услуги са предоставени във връзка с доставките по процесните 53 митнически декларации, нито каква част от общото възнаграждение се отнася до тях. Не се установява и плащанията по договора за административна и бизнес подкрепа да представляват условие за продажбата на внесените стоки или част от действително платената или подлежащата на плащане цена за същите. При това положение единствено въз основа на наличието на договорни отношения между посочените дружества и извършените по тях плащания не може да се приеме, че същите представляват разходи, подлежащи на прибавяне към митническата стойност на стоките по реда на чл. 71, § 1, буква „а“, подточка i) от Регламент (ЕС) № 952/2013, още повече че тази разпоредба изрично изключва комисионите за покупка от разходите, с които се увеличава митническата стойност.

Наред с това следва да се има предвид, че при определяне на митническата стойност по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 към действително платената или подлежащата на плащане цена могат да бъдат прибавяни само онези елементи, които изрично са предвидени в чл. 71 от регламента, като всяко такова увеличение следва да се основава на обективно установими и количествено определими данни. Извън изчерпателно изброените в закона хипотези не е допустимо извършването на други корекции на договорната стойност. Същевременно чл. 72 от Регламент (ЕС) № 952/2013 изрично определя кои разходи и плащания не се включват при формирането на митническата стойност.

В контекста на установените по делото факти следва да се прецени дали извършените от жалбоподателя плащания по договора за административна и бизнес подкрепа попадат сред елементите, подлежащи на прибавяне към декларираната по митническите декларации договорна стойност на стоките съгласно чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и дали размерът на евентуалната корекция е определен от митническите органи въз основа на обективни и количествено определими данни.

В случая митническите органи са приели, че разходите по договора за административни услуги следва да бъдат включени в митническата стойност на внесените стоки, като са разпределили стойността на услугите по договора с J. R. I.. между отделните митнически декларации пропорционално на нетното тегло на внесените по всяка декларация стоки. При извършената съдебна проверка обаче следва да се установи дали доказателствата обосновават както възприетата квалификация на плащанията по договора и връзката на тези услуги с внесените стоки, така и избрания метод за разпределение на сумите.

Въпреки че по искане на проверяващия екип са предоставяни неколkokратно писмени обяснения от жалбоподателя, представени са фактури за административните услуги и е описан бизнес моделът на дружествата, не се установява митническите органи да са изследвали какви конкретни услуги по договора за административна и бизнес подкрепа са извършени във връзка със стоките, предмет на всяка от процесните митнически декларации, и каква е стойността на относимите към тях услуги. Няма данни проверяващият екип да е установил каква услуга към коя митническа декларация е била извършена, нито нейната стойност. Не е изследвано и дали съответната услуга по своето естество представлява разход, подлежащ на прибавяне към митническата стойност, или попада сред изключените от нея плащания.

Също така въз основа на представения договор за административна и бизнес подкрепа,

писмените обяснения и фактурите не е доказано, че заплатените по договора суми представляват комисиони или възнаграждения за посредничество, подлежащи на включване в митническата стойност по смисъла на чл. 71, § 1, буква „а“, подточка i) от Регламент (ЕС) № 952/2013. Независимо от дадената от митническите органи квалификация, съгласно договора и приложението към него услугите обхващат различни по характер дейности, включително административни, счетоводни, логистични и други услуги, а разходите, свързани с предоставянето им, включват, но не се ограничават до заплати и свързаните с тях разходи, възнаграждения за консултанти и непреки разходи, включително режийни. Предвид това не може да се приеме, че цялото възнаграждение по договора представлява елемент, подлежащ на включване в митническата стойност. При съвкупна оценка на представените с административната преписка доказателства – договор, приложение, писмени обяснения, анкетни листове, фактури и документи за извършените плащания /л. 578 и сл. от административната преписка/ – не се установява кои от плащанията касаят услуги, попадащи в приложното поле на чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и какъв е техният размер. Начислените разходи по договора за административни услуги не могат автоматично да бъдат приравнени на разходи за посредничество, подлежащи на включване в митническата стойност на стоките. В този смисъл е и Решение по адм. д. № 3877/2026 г. на ВАС между същите страни със същия предмет.

Митническите органи е следвало да обосноват въз основа на конкретни доказателства метода за определяне на относимата към всяка митническа декларация част от разходите за услуги по договора за административна и бизнес подкрепа с J. R. I., с която считат, че следва да бъде увеличена митническата стойност на внесените стоки, както и приложението на конкретния метод съобразно нормативната уредба. В случая липсват достатъчно данни и мотиви, обосноваващи приложимостта на избрания метод и връзката му с характера на услугите и внесените стоки. Самото наличие на общо извършени плащания по договора за административни услуги за определен период не обосновава възможност тези разходи автоматично да бъдат разпределяни пропорционално на нетното тегло на стоките между всички митнически декларации за същия период. За да бъде приложен такъв метод, следва да бъдат изложени фактически и правни съображения, от които да се установи защо избраният критерий е подходящ за разпределяне на съответните разходи и позволява да се определи размерът им, който подлежи на включване в митническата стойност. Липсата на обосновка и на обективни и количествено определими данни по смисъла на чл. 71, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 не позволява да се приеме, че автоматичното разпределяне на разходите пропорционално на нетното тегло е достатъчно, за да установи наличието и размера на допълнително начислените задължения за мито и ДДС.

Поради липсата на доказана връзка между конкретно извършените плащания и отделните внесени стоки, както и поради необоснованото прилагане на метода за пропорционално разпределение на разходите, извършеното увеличение на митническата стойност е незаконосъобразно.

При така установените факти съдът приема за незаконосъобразен извода на митническите органи, че следва да бъде увеличена митническата стойност на внесените стоки със сумите, заплатени по договора за административна и бизнес подкрепа.

С оглед на изложеното съдът намира, че Решение рег. № 32-361398/21.11.2025 г. на директора на ТД Митница В. при Агенция „Митници“, потвърдено с Решение рег. №

Р-573/32-404586/29.12.2025 г. на Директора на Агенция Митници, е издадено в несъответствие с приложимия материален и процесуален закон.

Крайният извод на съда е за основателност на иницирираното от Д. Ар Ди Ел България ЕООД оспорване.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя, който претендира присъждане на разноси, се дължат такива съгласно чл. 8, ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за заплащане на адвокатската работа, поради което следва да му бъдат присъдени разноси в претендирания размер от 400 евро ведно с направените такива за държавна такса в размер на 25,56 евро. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на основание чл. 144 АПК във вр. с чл. 78, ал. 5 ГПК, доколкото същото не е мотивирано и предвид обстоятелството, че претендираният от дружеството размер на адв. възнграждение е много по-малък от предвидения в чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата съобразно материалния интерес по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 220 от ЗМ във вр. с чл. 172 от АПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Ар Ди Ел България ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение с рег. № 32-361398/21.11.2025 г., издадено от Директора на Териториална дирекция Митница В., потвърдено с Решение рег. № Р-573/32-404586/29.12.2025 г. на Директора на Агенция Митници, с което са установени допълнителни задължения за мито в размер на еврвата равностойност на 1 300,28 лв. и ДДС в размер на еврвата равностойност на 8 931,73 лв. ведно с дължимата лихва, или общо задължения в размер на еврвата равностойност на 12911,02 лева.

ОСЪЖДА ТД Митница В. да заплати на Д. Ар Ди Ел България ЕООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси за държавна такса и адвокатско възнаграждение в общ размер на 425,56 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИ

Я: